

[Pinstrup.]

Henvendelse til Udenrigsministeriet, og dette havde taget Affære. Men jeg forstaaer godt, at det gjorde et ilde Indtryk paa de Konservative og deres Presse, da jeg oplyste i Aarhus, hvordan Forholdet var, nemlig at paa Landbrugsraadets Foranledning skete der fra Udenrigsministeriet her en Henvendelse til vor Gesandt i Berlin, ledsaget af en Instruktion gaende ud paa, at naar der nu skulde forhandles om en procentvis Indskrænkning af vor Eksport, var det ganske i Strid med Regeringsdelegationernes Aftaler i Berlin, og jeg vil sige her, som jeg sagde i Aarhus, at den tyske Regering loyalt overholdt den trufne Aftale. Endvidere kan jeg forsikre det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om, at hans forsinkede Aktion i den Sag hverken gjorde fra eller til.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, det radikale Partis Ordfører, var fortornt over, at jeg i min Tale havde angrebet de georgeistiske Teorier, der hyldes saa varmt af ham og hans Parti, og som er deres Universalmiddel mod Kriser i Landbruget, dette nemlig: mere Skat paa Jorden — ja, al Skat paa Jorden; det er det Løsen fra deres Side, der er rigtig ægte. Jeg kan forstaa, at en saadan Teori kunde undfanges og opstaa i et Land, der i sin Tid mest bestod af øde Prærier og Urskove, men jeg forstaaer ikke, at nogen vil tænke paa at praktisere den i et Land med gammel Jordkultur som vort. Jeg bryder mig for mit Vedkommende ikke om alle de luftige Teorier om den Lyksalighedstilstand, der vilde naas, hvis man gik til at lægge al Skat paa Jorden; jeg holder mig til, at det radikale Venstre og Retspartiet altsaa har den Mening, at man skal lægge al Skat paa Jorden, og den skal altsaa Jordejeren betale foruden at forrente den mulige Gæld, han i Forvejen har paa den Jord, som han retmæssigt har købt — thi efter Landets Love kan en Mand jo retmæssigt købe sig et Stykke Jord, naar han har tjent sig nogle Penge, han kan ogsaa købe sig en Forretning, Forretninger af mange forskellige Arter, og tjene mange Penge paa dem; er han Læge, kan han købe en Praksis, er han Sagfører ligesaa, eller han kan nedsætte sig som Sagfører og drive den Forretning; der bliver efter den Teori blot den Forskel, at alene den, der har brugt sine Penge til at købe Jord, skal betale Skat, de andre bliver skattefrie. Ja, det ligger nær at tænke sig 2 Mænd, som hver har f. Eks. 10 Tdr. Land, men den ene har ved Siden af en Ekstraandtægt paa 20 000—50 000 Kr. aarlig, og de skal altsaa svare samme Skat! Jeg tror alligevel, at den Mening, at der skal

være noget Forhold mellem Skatteevne og Skatteydelse, er saa indgroet i det danske Folk, at noget saadant ikke lader sig praktisere, og ganske urimeligt vilde det ogsaa være efter min Mening.

Men Teorien er altsaa, at al Skat skal lægges paa Jorden. Det ligger da nær at rejse det Spørgsmaal: Kan Jorden bære det? Jordværdien her i Landet er ansat til ca. 5 Milliarder Kroner, og vore Skatter udgør i alt omkring 700 Millioner Kroner. Det bliver, saa vidt jeg kan regne ud, ca. 14 Procent af Jordværdien, der skal svares, naar alle Skatter skal lægges der. Jeg spørger: Er det det, man vil naa? Er det det, man giver Tilslutning og faar Tilslutning til ude omkring, ogsaa paa Husmandsmøder, hvor jo en Del Landboere er vildledt af den kendte Godsforvalter, der arbejder for dette Maal sammen med det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen? Jeg spørger det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og Retsstatspartiet, om disse 14 pCt. vil kunne kaldes „fuld“ Grundskyld. Retspartiet foreslog jo i Fjor, at der skulde svares „fuld“ Grundskyld; jeg spurgte Ordføreren for Forslaget, hvad han forstod ved „fuld“ Grundskyld; det fik jeg ikke noget Svar paa, men nu spørger jeg altsaa, om man anser disse 14 pCt. for at være „fuld“ Grundskyld. Ja, hvis det nu er saaledes, som det i mange Tilfælde er, at Ejeren af Jorden i Forvejen skylder betydeligt paa den og maa forrente dens Værdi til en eller anden Kreditforening, Husmandskreditforening eller Hypotekforening, eller hvad det er, med 4 pCt., og det er jo ikke for højt, saa bliver den samlede Afgift altsaa 18 pCt. Det er da noget. Det kan jo tænkes, at disse Folk vil gøre Skatterne mindre — det har man jo ogsaa hørt anført fra Retsstatspartiet —, bringe dem ned fra 700 Mill. til 200—300 Mill. Kr. i alt, og saa blev der jo bedre Forhold i det. Men tror de to Partier, at dette er muligt? De strittede jo alt det, de kunde, imod den Nedgang i Skatterne, der blev gennemført af den forrige Regering. Ja, det kan være, at Retsstatspartiet tror det, for det lever jo endnu i den politiske Uskyldighedstilstand; de Radikale tror sikkert ikke paa det, thi de har lovet noget ganske andet; de har lovet i deres Alliance med Socialdemokraterne at gaa med til større Udgifter.

Men under et socialistisk Styre er der en anden og vigtig Side ved denne Sag. Jeg rejste det Spørgsmaal: Hvad vil Socialdemokratiet i Virkeligheden? Og dette Spørgsmaal maa Vælgerne i Almindelighed udover Landet stille. Som det fremtræder, naar man læser i Avisen og ogsaa hører paa